

[Ministeren for skatter og afgifter]

Det forslag, som SF nu har fremsat, går ud på igen at forlænge den overgangsperiode, inden for hvilken 62-årige enlige kvinder skal have skatten nedsat med det forhøjede personfradrag. I forbindelse med bl.a. ophævelsen af folkepensionen til enlige kvinder i alderen fra 62 til 67 år ophævedes også det forhøjede personfradrag til denne gruppe. Som en overgangsordning bestemtes det, at enlige kvinder, der fyldte 62 år inden udgangen af 1983, fortsat skulle beholde det forhøjede personfradrag.

I foråret 1984 vedtog folketingsenstemmigt at udvide overgangsordningen, således at også enlige kvinder, der fyldte 62 år inden udgangen af 1984, tilkendtes det forhøjede personfradrag.

Nu foreslår SF, at enlige kvinder, der fylder 62 år inden udgangen af 1985, skal have det forhøjede personfradrag, hvis de inden udgangen af 1983 var gået på efterløn eller noget, der måtte sidestilles hermed.

Baggrunden for forslaget er ifølge bemærkningerne, at der fortsat resterer en gruppe af enlige kvinder, der gik på efterløn i 1983 i tillid til de oprindelige regler og altså troede, at deres skat ville blive nedsat med det forhøjede personfradrag fra det år, hvor de fylder 62 år.

Jeg må sige, det undrer mig lidt, at dette spørgsmål nu tages op igen. I skatteministeriet er der ikke modtaget henvendelser, der tyder på, at det fortsat er et problem.

Da sagen blev drøftet i foråret, tog folketingsenstemmigt stilling til de grupper, der kunne føle sig ramt af indgrebet, der jo kom ganske sent, henimod slutningen af året 1983. Vi drøftede to spørgsmål i folketingsenstemmigt: hvad er rimeligt, og hvad kan administreres på en retfærdig måde? Begge spørgsmål blev nøje drøftet, og resultatet blev som nævnt en enstemmig vedtagelse af en ny overgangsbestemmelse.

Lad mig tilføje, at man for at være omfattet af dette forslag skal være overgået til efterløn i løbet af 1983, selv om skatten tidligst ville blive nedsat med det forhøjede personfradrag fra 1985. Der er altså tale om kvinder, der har accepteret i hele 1984 alene at få efterløn og det almindelige personfradrag. Det forekommer noget spekulativt nu at fremsætte et forslag om ændringer for netop denne gruppe – i betragtning af, at det dobbelte personfradrag for enlige kvinder over

en vis alder blev ophævet, netop fordi et flertal fandt en sådan særordning urimelig. Den var jo ikke bestemt af sociale kriterier.

Jeg vil gerne opholde mig lidt ved det. For her er jo ikke tale om, at der bare blev lavet en tilfældig lov, som bringer en eller anden gruppe af befolkningen eller nogle enkeltpersoner i klemme. Her var tale om, at der i bred enighed blev lavet en reform i sociallovgivningen, og at man følte, at det i virkeligheden var et ganske ubegrundet, usagligt, urimeligt fradrag, at netop enlige og netop kvinder over netop 62 år skulle være en sådan ganske særlig gruppe, der skulle have et ekstra fradrag, uanset om de var millionærer eller ej. Og hvad er der så sket? Så har man ophævet dette fradrag. Man har først lavet en overgangsordning, som jeg vil erkende var lidt barsk, men så fik vi lempet den, og tilbage er der altså nogle – jeg vil ikke betvivle, at der kan eksistere nogle ganske enkelte, der er blevet ramt af det her, men det kan i hvert fald ikke være ret mange – der er gået over på efterløn uden hensyn til, at de med sikkerhed ikke kunne få det dobbelte fradrag, i hvert fald for et år.

Det er min opfattelse, at det udgangspunkt, at alene de, der er pensionister, ifølge vores sociallovgivning får det forhøjede personfradrag, ikke på endnu et område bør forlades, og regeringen kan derfor ikke gå ind for lovforslaget.

Tastesen (S):

Socialdemokratiet ville have foretrukket en løsningsmodel vedrørende det problem, som hedder dobbeltbeskatning for enlige kvinder i overgangsalderen til det nye system, nogenlunde efter de retningslinjer, som dette forslag giver udtryk for. Det søgte vi at komme igennem med i folketingssamlingen sidst, men det kunne vi af administrative grunde ikke vinde flertal for. Så lykkedes det at skaffe et flertal for SFs oprindelige forslag, som tog alle med, både dem, der havde behov for et fortsat dobbelt personfradrag, og dem, som ikke havde behov for det, ud fra et socialt rimelighedskriterium, men den store gruppe, som var kommet i klemme, blev altså hjulpet ved det lovforslag, vi gennemførte i sidste samling.

Nu skal vi så med nogen forundring til at beskæftige os med dette forslag om, at der